

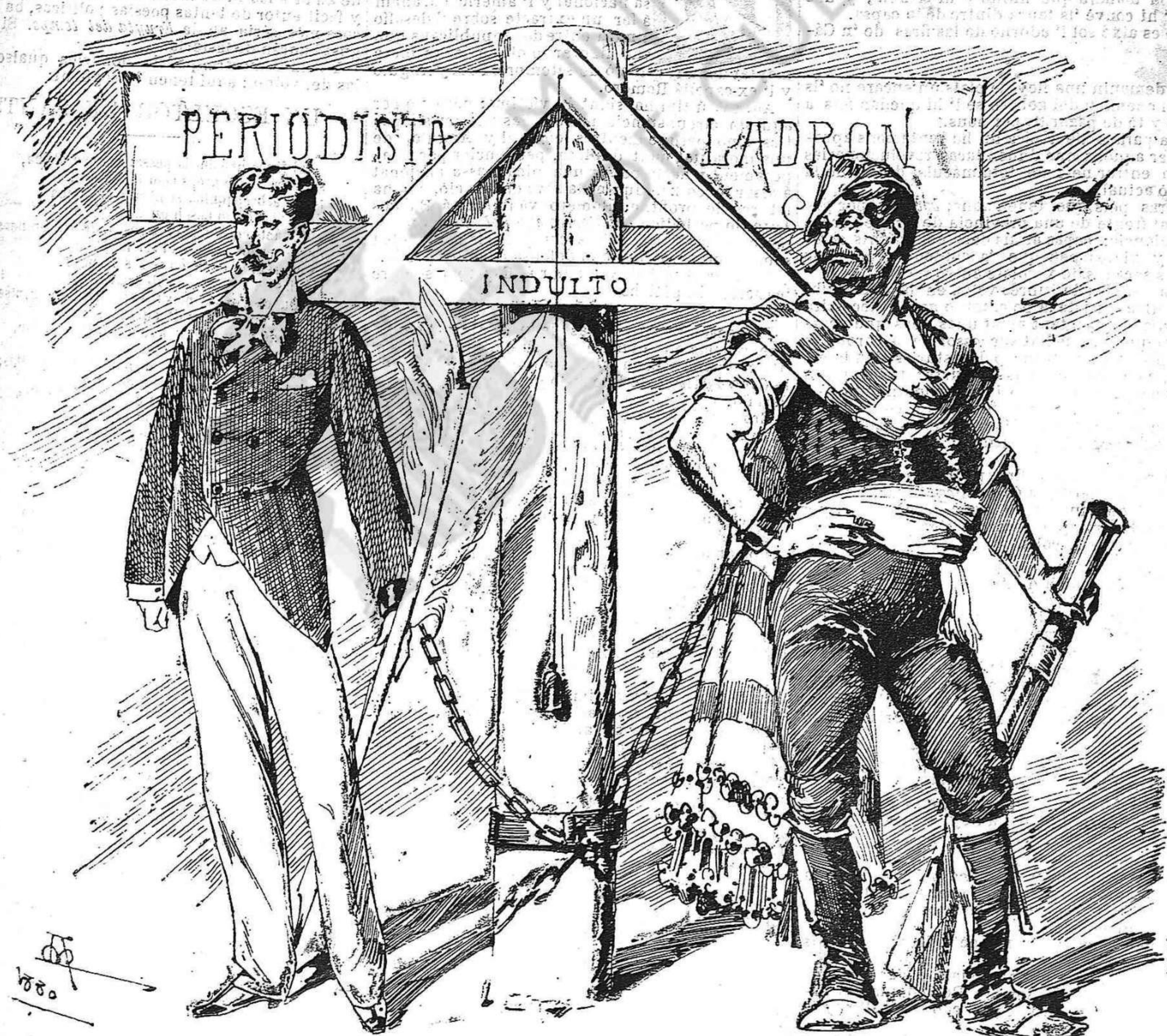

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga.

BARCELONA

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **Espanya**, 8 rals; **Cuba** y **Puerto-Rico**, 16 rals; **Estranger**, 18 rals.

Gracias per l' obsequi. Si aixó no es igualtat, ni may.

FIRAS Y FESTAS.

LAS de Barcelona duran vuit dies; las d'Espanya duran tot l'any. Això es lo que té en Cánovas: es un home esplèndit; es andalús y per consegüent partidari de la tabola, de les cañitas, del jolgorio, del olé y de los placeres de María Zantízima. Ab unas firas y una mica de festa ho arregla tot.

Lo seu programa de govern se redueix a unas firas y unas festas contínues. Los espanyols se diverteixen, o quan menys se distreuen, y mentres los té divertits o distrets, no conspiran ni s'encalabrinan y aguantan qu'ell governi. Això es lo que l'hi convé: sab lo que 'ls agrada y 'ls dona gust.

*
En las firas de 'n Cánovas hi ha moltes figures de pessebre. Son aquells homes de fach que a la any 1868 passaven lo pont de Alcolea, y que avuy estan collocats dintre del menjador del pressupuesto, com a figures decorativas.

En la mateixa parada hi trobarán també gran perfecció de cunillets de guix de totes classes: tots mohuen lo cap en sentit afirmatiu: son diputats de la majorfa.

Soldats de plom n'hi trobarán tants com ne vulgan, fins generals y tot. Ell los planta y 'ls extén de la manera que millor l'hi sembla, y fins quan l'hi convé 'ls tanca dintre de la caps.

Y no es això sol l'adorno de las firas de 'n Cánovas.

*
Allá demanin una lley de plats qu'encaire no 'ls toca un enemic del govern se l'hi quedan fets a trossos y té de pagarlos per nous.

En la parada de la pisa hi ha rentamans aproposit per aquells que duhen tacas revolucionaries y volen entrar nets de tota mácula, dintre de la situació actual.

Soperas pels que tenen gana; botellas per posarlas al frente de una província de primer ordre com Valencia; copas al ús dels governants encopetats, y xicras pels que 's contentan ab unes quantas sucadas de xocolate antequerá.

Hi ha parades de llibres vells, en los quals s'hi troba entre mitj de la pols, tot lo que 's necessita per sortir del país, tant aviat unes lleys que prescriuen que l'inmediat successor de la corona té de ser precisament príncep de Asturias, siga home o dona, com unes màximes en virtut de les quals tant es que la dona siga princesa com infanta.

En aquestes parades y en revolta confusió hi trobarán proclamas del Manzanares posades com escubertas de un llibre titolat: *Constitucion interna*.

Y si remenan molt, fins podrán adquirir per molts pochs quartos la Gramàtica parda, que 'ls ensenyará de viure y de no entrebancarse, per més que 'l camí que recorren siga plé de sots, obstacles y trenca-colls.

*
Pero lo més bonich de l'empresa canovista son las festas.

Corridas de toros de las ganaderías de l'oposició, divisa roja, banyas punxagudas y génit fort.

Picadors: los periódics ministerials montats sobre l'esquàlit caball de la vergonya, que ab una trompada 'n té prou per aclofarse y quedar ab les tripas a fora. Per xó al veure aquells caballs tant magres diu tothom que 'ls ministerials tenen poca vergonya.

Banderilleros: los gobernadors y 'l arcaldes que clavan ab un garbo que no 's pot descriure, causas criminals sobre 'ls periódics.

Espasa: Lo fiscal de imprenta, que després de passarlos ab la muleta de la lley, acostuma a despatxarlos a la primera.

*
També veurán sempre l'ou com balla. Es l'ou fusionista que may acaba de ser pollastre, per anar espicussant entre mitj dels rostolls que deixan los ministerials.

Certamen pajaril format pels liberals tancats dintre de la gabia.

Un ramillete de fochs artificials, o siga una sèrie de discursos de 'n Romero Robledo: molts esquitxos y molts petardos, y al cap de 'vall pòlvora seca.

Balls d'emballat en los quals no poden entrarhi més que las societats aliades de 'n Cánovas, entre

elles la de las *Momias moderadas* y la del *Lastre carit.*

Inauguració de una casa de lactancia per ús exclusiu dels ministerials.

Exposició de fieras, o siga una oficina d'empleats conservadors disposats a servir al públic pelantli 'ls ossos.

Y finalment grans corridas de burros.

Los burros que fà corre en Cánovas son de la casta fusionista, sempre amb l'albarda a l'esquena, sempre incansables, y disposats a divertir a la colla ministerial, que mentres està fent la digestió, busca algú que la distregui.

*
Aquestes son las firas y festas de la gent conservadora.

Un mercat de conciencias y una gran majoria del país divertint a una exigüa minoria.

Tothom calla, tothom té paciencia: y las festas duran tot l'any.

Lo més sensible es que no 's fan per suscripció voluntaria, sino per suscripció forosca. Per més informes no tenen sino que dirigirse a las classes productoras, las quals de segur que 'ls hi dirán:

—Com hi ha Cánovas (equivalència al com hi ha Déu) com hi ha Cánovas qu'estém ben diversits.

P. K.

UN DESAFIO A MORT.

ESITJOSOS de que 'ls lectors de la *Campana* conegean un assumptu del qual se ha ocupat la premsa nacional y l'americana, aném a fer un extracte sobre 'l desafío a mort entre dos republicans que van figurar molt en la primera meitat de la revolució de setembre: Paul y Angulo y l'ex-capellà Romero.

Aquest últim ha sigut la víctima; pero no per aquesta circunstancia mereix les nostres simpaties, sino perque mentres en Paul y Angulo, de una moralitat molt duptosa, pendencier per temperament y hasta potser una mica massa aficionat a alsar lo cotze, durant la sèva emigració, no ha fet res de profit, en Romero va fundar a Buenos Ayres lo periòdic *El Correo español*, en lo qual la mare patria y 'ls nostres compatriots han trobat sempre un amparo y una defensa desinteressada. L'amor al treball y l'amor a Espanya sempre 'ns serán simpàtichs.

*
Provocacions insensatas de 'n Paul y Angulo, que escribia en un altre periòdic, terminadas al últim ab una escena violenta que tinguer lloch en lo Centro gallego de Buenos Ayres, ván motivar lo desafío.

Era 'l dia 14 de agost y 'ls dos adversaris, acompañats de sos padrins, atravesaren lo Riu de la Plata, a bordo del *Saturno*, dirigintse a Montevideo, ahont devia verificar-se 'l desafío. Las condicions d'aquest acte eran bárbaras y consistian en disparar-se cinc tiros a 25 passos: acostarse després cinc passos més y aixis gradualment, fins a acabar l'un ab l'altre.

Los primers disparos no donaren resultat.

Avansaren cinc passos y mentres la bala de Romero passà rossant a Paul, la de aquest penetrà en lo pit de Romero.

—Estich ferit, exclamà.

Y mentres los padrins y 'l metje 'l regoneixian, Paul llensà la pistola ab disgust y s'allunyà.

*
La ferida era gravíssima: la bala havia penetrat en lo costat esquerre, casi arran del cor.

Lo metje que assistí al desafío féu trasportar al ferit a casa sèva, ahont, en companyia de altres facultatis, l'assistí ab lo major cuidado.

Tot inútil: vā declarar-se desseguida una pulmonia: l'extracció de la bala vā ferse impossible, y si bé 'l malalt donà probas de una gran serenitat, y procurava enterar-se ab gran interès del estat en que 's trobava, lo dia 22 de agost a les 5 del demà, exhalà lo darrer sospir.

Aquesta desgraciada mort ha sigut molt sentida pels espanyols residents en aquelles repúblicas, y generalment per tots los elements liberals, entre 'ls quals militava l'ex-capellà Romero.

*
Enrich Romero Jimenez tenia 40 anys, era fill de Málaga y la sèva família, que ocupava una bona posició vā dedicarlo a la carrera eclesiàstica. A l'any 1868 vā ser nombrat canonje de Tudela.

Pero 'ls aconteixements polítics y 'l seu temperament ardorós ván induhirlo a renunciar al

pacífich ministeri de l'Església, y a l'any 1869 vā apareixer en Málaga, defensant una barricada.

Passà més tard a Suissa y per últim a l'Amèrica del Sud, abont, després de contraure matrimoni, se consagrà a glòria y profit a la carrera periodística y a la defensa dels interessos d'Espanya.

Estava casat amb una senyora cega a qui estimava extranyablement.

Lo detall més trist de aquesta tragedia, es que mentres Romero 's batia ab son rival, la sèva estimada esposa donava a llum un fill.

Pobre vídua y desgraciat orfe!

Sort tindrà si per cás, de la colònia espanyola que tants serveys havia rebut del desgraciat Romero, la qual atenent lo carinyós tribut que ha prestat al seu cadáver, no es de creure que deixi desamparats ni a l'esposa, ni al fill del infortunat fundador y director de *El correo español*, de Buenos Ayres.

P. B. O.

FRUYTA DEL TEMPS.

COLECCIÓ DE POESIES ORIGINALS PER

JULIO FRANCISCO GUIBERNAU

C. GUMÀ.

Lo nostre constant collaborador, aquell C. Gumà, de tots vostres, lectors de la *Campana de Gracia*, tant volgut y estimat, acaba de donar a l'estampa un precios volum de poesies ab lo títol que hi ha al enfrente de las presents ratllas (1).

Lo companyerisme 'ns priva de tributarli 'ls deguts elogis; pero tothom qu'estimi la literatura catalana saludarà ab goig la publicació de una obra plena a la vegada de poesia, de oportunitat y de amor a las ideas modernas. C. Gumà, l'aixerit y fácil autor de tantas poesies políticas, ha fet una cosa més seria ab la *Fruytat del temps*. Si tenen gust haurán de tastarla.

Y com a mostra, podria donarlos qualsevol de las del volum: aquí tenen la següent:

UN ESCULTOR DE SANTS.

Al fin han dat la pessa: es bona alsina, senserà, sense grops com la buscava.

¡Quin arbre! ¡quina sombra més divina devia da en lo bosch quant verdejava!

¡Quants cops debaix lo sostre de sus branques degueren los pastors al ser mitj dia estendrehi lo dinar entre sus francas riatllas empapadas de alegria!

¡Quants cops al baixà 'l sol, trist, apagantse, aquí, sentats al peu d'aquesta soca, hi haguè un parell d'aymants petonejantse, brollant torrents de mel en cada boca!

¡Oh tronch! Si un sol moment parlar podias; i quin gust me donaria l'escutarle las coses que haurás vist en los llarchs días que en terra has vegetat ans de fermarte!

Pero lo temps y l'home han fet fusta y aquí per fi has vingut del bosch salvatge... Set pams; vindrà molt bè, la mida es justa: me sembla que será una guapa imatge.

Un Cristo té de ser: qui paga mana y així guanyant diners glòria 'm conquisto. ¡Oh sort!... Si 'm queda a gust de qui 'l demana!... ja!... Ménos perdre temps y cops al Cristo.

Allí hont vindria 'l nas hi ha una esquerdeta; es un inconvenient, pero s'esmera.

¡La fusta de darrera es illa y neta?

Faré que sigui pit lo qu'era esquena.

¡Cóm saltan los bossins del tres informe!

La imatge va neixent y modelantse, y a mida que adquiereix contorn y forma, lo tronch en obra d'art va transformantse.

La forma es la expressió de la bellesa;

ahir davant del tronch ningú 's parava;

avuy la gent s'atura aquissorsa

y ab un mermull confús mon Cristo alaba.

Fà poch hi vist passar una velteta

mirant de la escultura 'l polí de rostre.

¡Qué atenta s'ha quedat al portal dreta!

Resava al Cristo meu un pare-nostre.

Quant més l'obra adelanto més la admiraran, callats los uns als altres se la enseyan; n'hi ha alguns que si extassan quant se 'l miran n'hi ha d'altres que al mirarsel fins se senyan.

¡Qu'hermòs es s'escultor de sants! La glòria dels poetes, dels pintors es molt duptosa.

(1) Forman un elegant tomo de 224 planes, imprès en magnífich paper satinat, é ilustrat ab una graciosa portada de Apelles Mestres. Se ven a 10 rals exemplar en la llibreria de Bernagossi, y s'envia als corresponents ab la rebaixa de costum y als particulars enviant 40 sellos de franqueig.

LA CAMPANA DE GRACIA:

Quant viuen son mimats; quants morts l' historia
los posa en una plana mitj polsos.

Sas obras més capdals son, en resúmen,
volgudes, aplaudidas, celebradas...
Las nostres, las creacions del nostre númer
son més que tot això: son adoradas.

Qui sap si en temps llunyans lo Cristo, que ara
puleixe jo ab mas mans, un espectacle
serà pel mon portat á la llum clara
del sol, per haver fet un gran miracle.

Qui sap si passant anys vindrà un dia
los homes á sos peus sedents y pobres,
pregant entre 'ls horrors de una sequia
y ell pròdig los darà pluja de sobras.

Oh, fama! Oh, trista fama! Es ilusoria
l' aureola que del geni en homenatge
escamps en son front: la vera gloria
es sols de qui esculpeix alguna imatje.

Ja es mèu; si, ja está fet. ¡Cóm se destaca
demunt la negra creu sa forma pura!

Los ulls girats al cel, la cara flaca...

Quin bell conjunt de pena y de dolor!

Lo bisbe ja l' ha vist. Ple de alegria
ha dit que la escultura era molt bella,
y ha dat disposicions: demà es lo dia
que l' posan de la iglesia en la capella.

M' ha dit qu' ell en persona va á la festa
que en tal solemnitat serà grandiosa;
hi haurà missa cantada, coro, orquesta...
en fi una ceremonia magestosa.

Ab quin goig hi entraré! Sol ab ma pensa,
en mitj de aquella atmosfera embaumada
d' incens, entre la turba ardent, inmensa,
per tant gloriós succès alli juntada;

Ab quinas sensacions l' ànima mèva
per dintre de mon sér deurá estremirse!

Oh gloria! Què dolsa es la essència téva!

Tant sols en eix instant pot bè sentirse.

Demà al temple anire: sota una arcada
veure la cerèmnia memorable;

la iglesia feta un cel, iluminada;

lo poble religiós, impresionable.

Y quant en un moment de sant deliri
jo sentí aquella massa ajenollantse,

quant tots plorant de goig per terra 'ls mirí

davant del nou altar al pit pegantse;

Frenètic, abarcant ab ma mirada
los àmbits de la casa del bon Déu,

diré en lo fons del ànima embriagada:

—Lo Cristo, que ara adoran, es fet mèu.

Aquí tenen la mostra. Ella es lo millor elogi del
tomó *Fruyt del temps*.

Y encare, rebuscant, ne trobariam de millors;
pero no volém que vostés pugan perdre l' gust de
la sorpresa.

J. R. R.

N Cánovas es un home qu' es tima
molt als periodistas. Per medi de la
lley de imprenta suspen als periò-
dichs, y com qu' es generós arriba
sempre l' hora del indult.

Aquesta vegada no ha fet més que
posarlos al nivell dels presidaris. A
n' aquests los ha rebaixat la meytat de la pena,
als periodistas també.

Gracias per l' obsequi, Sr. Cánovas, y no dupti
que favors d' aquesta mena no s' olvidan.

Son d' aquells que costan de pahir y tornan á
la boca.

Durant las firas y festas, jo 'ls hi recomano los
següents espectacles:

Apart de las funcions que 's donan á Romea, al
Tívoli, al Retiro y al Espanyol en quals teatros
se sembla que 'ls empessaris tractan de ficar l' olla
gran dintre de la xica, en lo Circo eqüestre de la
Plassa de Catalunya podrán veure Una festa xi-
nesca, qu' es un espectacle montat ab verdader
aparato.

Al Liceo hi canta la Donadio, qu' es una cele-
britat europea.

Lo principal ha obert las sèvas portas, elegant-
ment restaurat, ab la inimitable companyia ita-
iana que dirigeix la célebre Marini.

A la Plassa de Toros se dona demà la segona
corrida de la temporada, dirigida per Lagartijo.

Y á la Plassa de Catalunya hi há un espectacle
que crida l' atenció de tothom: tal es las sessions
de telèfon y de fonògrafo, que reuneixen la cu-
riositat al sentit científich.

Ja 'u veuen los forasters:

Barcelona es bona
si la bossa sona.

¿Què no 'u saben? La meytat de la plassa mer-
cat de Sant Josep se torna al bisbe. Així ho
mana l' govern.

Es poch encare: que tornin lo Liceo als frares:
que tornin á alsar las murallas y la Ciutadela: á
fora al Parque, á terra l' Ensanche, y visca l' anti-
ga Barcelonal

A veure si tocantlos la butxaca, alguns que
avuy estan tranquillos faran l' ull viu.

De com tractan los periódichs ministerials als
fusionistas:

«Es inútil, diu lo *Díari Espanyol*, que probin de
fer la véu grossa: no farán por á ningú, ni als noys,
perque tothom sab que aquesta veu estrident surt
de un cos raquitich y débil, incapás de fer lo que
diu.»

Francament, si á mi 'm posavan los dits á la bo-
ca d' aquest modo, no me 'n sabria estar, mosse-
garia.

Discutint sobre si serà infanta ó si serà prin-
cesa, arriba l' hora del part, neix una noya, y co-
mensen los apuros de 'n Cánovas.

—Are 'l tenim! diuhen los fusionistas més en-
valentonats que un toro de potència quan surt del
corral. Are discutiré si té rahò. Ha arribat l'
hora de passar comptes.

Y en Cánovas qu' es un bon andalús fá un quie-
bro, suspenent las sessions y desembrassant la
plassa. Y 'l toro 's queda com qui véu visions.

No es això lo més trist, sino qu' en Cánovas es
molt capás de treure als mansos y de tornarlo á
tancar al corral.

Comptes:

Deyan los ministerials: Suprimit lo títol de prin-
cesa d' Asturias, la germana del rey tindrà 50 mil
duros y la recien-nascuda 30 mil: total 80 mil. La
princesa de Asturias ne cobra 100,000, així
donchs, gracies á 'n en Cánovas resulta una eco-
nomia de 20,000 duros.

Pero ha vingut la realitat y 'ls comptes s' han
tret segons un' altra aritmética, y are resulta que
al immediat successor de la corona se l' hi donan
500,000 pesetas, y á la que havent sigut princesa
de Asturias deixi de serho 250,000: total 150,000
duros. O siga un augment de 70,000.

Y per això en Cánovas tant tranquil.

Los estanquers passan la pena negra. Nosaltres
fumem cigarros dolents; pero 'l cap-de-vall, ja
sabèm qu' es un cigarro. Ells en cambi no 's poden
treure de la boca á l' administració de rentas.

Tingan ó no tingan la casa plena de genèro, quan
fan saca, se 'ls obliga á pendre la mateixa cantitat
de tabaco que en igual mes del any anterior.

De manera qu' els fuman encare més á disgust
que nosoltres.

S' han inaugurat unas aguas y una Mare de
Déu de Lourdes nova de trinca en lo terme d'
Horta.

—Ay gracias á Déu que ja no tindrém de anar á
Fransa per curarnos! Tots los amants de l' indus-
tria nacional estém de enhorabona.

Jo no més desitjo, si per cas, que la vila d'
Horta, en virtut dels miracles de la nova Mare de
Déu, que sent nova es de creure que hi tindrà
més punt, prosperi com ha anat prosperant la vila
de Lourdes.

—Es cert que aquesta Verje fá miracles? pre-
gunta un foraster.

—¿Qué diu, si es cert? responia un vehí. Avants
á Lourdes un fuster no més, ab prou feynes s' hi
guanyava la vida; y avuy ne tenim set ó vuit que
's fan richs no més que construhint caixas de mort.

Y á proposit de Lourdes: com que son molts los
pelegrins tocats del bolet y una mica massa ma-
durs á qui l' ayuga 'ls repren enviantlos á la se-
pultura, casi tots los periódichs francesos s' ocu-
pan de un assumpte que bè val la pena.

Que vaji á Lourdes, un individuo major de edat,
un tísich per exemple, y que se suicidi ficantse á
la piscina d' ayuga freda no hi ha res que dir: ell
s' ho ha buscado; y ell s' ho paga.

Pero ha succehit que s' hi han portat criatures,
que han entrat á la piscina vivas y n' han sortit
mortas, y això, digen lo que vulgan, no es més que
un assassinat.

—No coneixen oncles codiciosos capassos de des-
ferse impunement de un nebó, valentse de aquest
medi?

La véu dels corresponents. —De Molins de Rey nos
escriuen que l' ecòmomo va rebre molt mala-
ment á uns feligresos, que á dos quarts de nou del
vespre, anavan á buscar los sacraments per un
malalt dihid que aquella era una hora molt in-
temptiva. Si Jesucrist s' hagués près lo seu mi-
nisteri ab tanta comoditat, de segur que no hauria
mort tant jove y fins hauria criat pànya. Are lo
que convé es que aquest senyor ecòmomo posi al
menos una tauleta indicant las horas de despaig...
y un' altra indicant las horas en que 'ls malalt
poden morirse.

FIRAS Y FESTAS.

PROGRAMA.
Claror de nit, com de dia,
Llums de gas, cera y drumonts,
Y tocan a exposicions,
(*Las de morir d' un tranvia*),
Toros, guardida la plassa.
Grans corridas de caballs,
Y ab tot hi haberhi molts balls...
Ningú la ballarà grasa;
En los conserts, per preludi
Sentirém, si no 'ns morim,
Aplaids goigs de Sant Prim
Pel coro Mestres d' estudi
Despres de fer cosas grossas
Y veurer habilitats,
La rifa dels empedrats
Farà un donatiu de crossas.
Tindrém fochs artificials;
Las resgleras de barracas;
Y de dintre las buixacas
Rellotges fent salts mortals.
Tant los d' aquí com estranys,
Vells, joves y fins quitxalla,
Si plou, la Riera d' en Mallorca
Gratis nos servirà uns banys,
Y l' ajuntament tot tou
Diu que tindrà l' humorada
D' invitarnos á Moncada.
Ja hi te una llionona al POUL
Tindrém agua en abundancia,
Perque una empresa convida;
Y si algú anyora la dida,
Tindrà casa de LACTANCIA.
Grans firs, que ni Belleaire;
Critis, empentas y rogalles;
Sardanas, Xiquets de Valls
Qee 'ns farán Castells enlayre
Gent en cotxe y gent á peu,
Pera tot la porta oberta.
Com que la Junta es completa
Nos convidarà á un TORNEU.
Ga-tant á trotxe y á motxe
Per eclipsar fins al Sol,
Despres tindrém lo consol.
—D' anar al Hospici en cotxe!
EDUARD NOVELL.

ARIAS qüestions de etiqueta hi ha
hagut aquests dies ab motiu del
bateig de l' infanta y dels funer-
als per las víctimas de Logronyo.
Vet' aquí ab que s' entretenen
los conservadors: are posan fàbri-
ca de gèneros de punt. Pero ells
son així: més val un punt que cent lluuras.

Mitj indult á la prempsa.... ¿Saben lo que sig-
nifica? Que en Cánovas tracta de partirnos pél
mitj.

Lo ministeri diu: «Se concedeixen indults ab un
50 per cent de desuento.»

Pero succeix que l' 50 per cent que 'ns rebai-
xan, ja l' aumenta l' fiscal de imprenta.

En Cánovas s' ha posat tres entørxats á l' uni-
forme.

Un significa l' temps que ha governat, l' altre l'
temp que goberna y l' tercer lo temps que pensa
governar.

La Gaceta de Madrid continuament publica de-
crets aumentant las quotas de consums de alguns
pobles.

Es molt natural. La contribució de consums ja
no la paga l' poble per lo que menja, qu' es molt
poca cosa, sino per lo que 'l consumen á n' ell,
menjantse'l de viu en viu.

Això durarà fins que dessobre de l' Espanya s' hi posí un rötol que diga: *Consumatum est*. En sis dies he rebut sis oficis, de altres tantas denúncies. Alguns d' aquells oficis son ous de dos, de tres, y hasta n' hi ha un de quatre robells: això vol dir que en un mateix ofici hi van quatre periódichs descalabrats. Inútil es dirlos que tots son periódichs de oposició, la major part fusionistas.

No sembla sino qu' en Cánovas tracta de fondre'ls. Llavors vindrà la verdadera fusió.

La comissió de fira y festes tracta de fundar una casa de lactancia, pero encara no té 'ls diners.

Si no pot reunirlos jo l' hi donaré un consell: que se 'n vaja al carrer de Petritxol.

Y de passada podrà ferse un tip de *natas*.

A la Plaça de Catalunya hi haurá una gran exposició pajaril.

Un d' aquells que 's dedicen á obrir portes de pisos, deya:

—Qui sab, si hi admeten rossinyols!

Me sembla que ja ha arribat l' hora de que sortim de duptes de una vegada.

Senyors fusionistas: ¿quina constitució volen vostés? La de 1869 ó la de 1876?

Qualsevol fusionista 'ls respondrà: —La que vostés vulgan.

Sobre aquest particular los fusionistas imitan la conducta de aquell célebre hortolà que cuidava l' hort de una rectoria.

—Jaumet, l' hi deya l' rector: me sembla que ja ha arribat l' hora de que prengas estat.

—Cém vosté vulga, senyor rector.

—Has pensat ab alguna dona?

—No senyor; y si no hagués de serli una molestia, casi m' estimaria més que vosté la trihés al seu gust: en fi, senyor rector: una dona ben modesta y bona cristiana, com si hagués de servir per vosté.

A Madrid ha comensat á publicarse un periódich titolat *Satanás*.

—Será bonich, diu un diari quant lo fiscal de imprenta l' hi dirigeixi algun ofici, posant al final:

Dios guarde á V. muchos años!

—Déu guardant molts anys á Satanás!

Per cosas estranyas los temps dels conservadors.

Los fusionistas están molt cremats perque en Cánovas se proposa fer una fornada de senadors y no pensa ab ells.

No faltarà més!

Per explicar 'ls motius de aquest desvio 'saben qui 'ls enterarà? Qualsevol ministerial que siga andalús com en Cánovas y que fassi degudament lo ceceo.

—¿Se trata de cenadores? Pues ya es zafio: ellos no cenan.

Recullit á la Rambla del Mitj:

—Tú mira, l' any passat hi havia flors, y aquest any hi ha gassas.

—¿No sabs què es això? Com que 'l cos de ball del Retiro ha plegat, hi han penjat las fandillas de les bailarinas.

Ja venen castanyas pels carrers de Barcelona.

Avis als fusionistas: «Aquest any las castanyas venen primerenques.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Aureneta.
2. ID. 2.—Missisipi.
3. MUDANSA.—Clatell, clavell.
4. ENDEVINALLA.—Tenora.
5. CONVERSA.—Tifus.
6. LOGOGRIFO NUMÉRIC.—Filomena.
7. TRENCACÒS.—Satalls.
8. GEROGLIFIC.—Qui no vol caldo tres tassas.

Totas las soluciones enteramente no las ha endavinadas ningú; n' ha endavinadas 7 Un fulano; 6 Ex-bolea n.º 2, Lino Valicury, Un puntarsi; 5, Pa y Naps; 4 Dionisi Denorho y Llobet y Gasdella, 3 Rapantanam; y 1 no més Vinyaler.

XARADAS.

I.

La dos quatre es nom de dona,
set de llet es quatre dos,
també un nom es tres segona
y prima s' aplica á un gos.

Prima quatre tres veurà
qu' es lo nom d' un animal
y si 's vol més enterà
nom de dona es lo total.

TORRA-BOLABOS.

II.

Vaig anar al tot d' Arbós
pensant allí molt gastar
y á la hu me 'n vaig anar
sens deixarhi ni un sol dos. PAU SALA.

SINONIMIA.

En los escrits y en la roba
sempre 'm veurás barrejat, no són els
y qui un tot d' aguantar proba
may troba mal resultat.

UN TAPÉ.

CONVERSA.

- Ay! Senyor Gervasi, quina alegria que tinch!
- Donchs qué té senyó Mariano?
- Lo Teodoro m' escriu que ja venen.
- Pero, qui ve?
- Los Jesuitas, home.
- ¡Ah! ¡y ahont van?
- Ja ho hem dit, busquiero que cosa aci.

BLEVAS, COL Y FLOR Y C.

TRIANGUL DE PARAULES.

Substituir los pichs ab lletras que llegidas horizontal y diagonalment diguin: la 1.ª ratlla uns animals; la 2.ª un trasto de cuynà; la 3.ª un trasto de cassar; la 4.ª lo que serà per jugar, y la 5.ª una lletra.

NOV DEL COSTELLA.

GEROGLIFICH.

I av II

K re

G A T

D M

O O O O

K K K K

RAMON CALVETE.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinalles dignas d' insertarse 's ciutadans Tixa xich de M. de R., Calendari americà, J. P. P., Un recoleto, Anton del orga y Pa y naps.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Dionisi Denorho, Lino Valieur, F. Bonprofit, J. M. Coronado, Angel Salabert, Una majordoma, Titayna, E. M. P. y Notari pobre.

Ciutadá Ex-Bolea núm. 2: Insertaré lo logogrifo.—Lo del Llobregat: Idem l' anagrama.—Milar Mafat: Idem lo logogrifo de vosté.—Un pontarcí: Hi anirà 'l geroglítich y una conversa.—Baldomero Escudé Vilà: Publicaré la séva poesia.—Tixa xich de M. de R.: Insertaré una mudansa, una sinonimia y 'l geroglítich.—E. Juvé: Rebérem tantas cartas que no recordém lo que 'ns diu: de totas maneras v'á la pila y allá ho trobarémos plegat.—Sercat y Tentopon: Alguns extrems podrán insertarse.—Fill de Moyá: Insertaré la combinació numérica.—Un recoleto: Idem molta part de lo que 'ns envia.—J. G.: Prats de Llusanés: La senmana entrant procuraré'm parlarne: aquesta 'ns fatta l' espay.—Descamisat: Queda servit.—Diablo: No val la pena de parlarne, que tampoch no 'ns sentirian, y necessitén l' espay

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22

COSAS DE LA SENMANA.

Obsequis á n' en Castelar... Obsequis á n' en Sagasta: fins en Sagasta es una esperanza. ¿Y á n' en Cánovas? CA!